

Tereza HORKÁ, *Běžný život v Heřmani a okolí v letech 1939-1942 na základě opisů kronik*, Bakalářská práce Historického ústavu FF JU, České Budějovice 2010, 189 s., včetně přílohy.

Posudek vedoucího bakalářské práce

Studentka Historického ústavu FF JU Tereza Horká si ve své bakalářské práci, kterou celkem výstižně nazvala *Běžný život v Heřmani a okolí v letech 1939-1942 na základě opisů kronik* uložila za hlavní cíl zachytit prostřednictvím opisů dvou obecních kronik a jedné hasičské knihy jako komparativních pramenů potřebných pro zachycení tzv. běžného života v obci Heřmani a jejím okolí ve zkoumaném časovém období let 1939-1942. Ukázalo se však, že dobře koncipovaný záměr se autorce, přes její nepopíratelnou vůli a snahu, nepodařilo zcela splnit!

Pokus o potřebnou komparaci vzniklou z výše uvedených pramenných zdrojů vztahujících se k době Protektorátu ovšem nevyzněl tak, jak si sama autorka uložila a jak jej koncipovala. Z tohoto úhlu pohledu vytěžila maximálně, leč kompilativně, zejména z obsáhlé knihy Jana Borise Uhlíře *Protektorát Čechy a Morava v obrazech*, Praha 2008 a z knih Jaroslava Čvančary *Někomu život, někomu smrt. Československý odboj a nacistická okupační moc 1939-1945*, Praha 2002-2004. Tyto publikace jí posloužily především jako vhodné východisko k obecné charakteristice života obyvatel Protektorátu. Zde se celkem správně zaměřila na dodržení struktury své práce, ovšem na úkor obsahového splnění většiny kapitol. Struktura druhé kapitoly Všední život v Protektorátu (s. 12-41) je věnována Druhé republice, Protektorátu a jeho tisku, odboji, nastupující germanizaci, propagandě a školství, kultuře a všednímu dni, ve kterém přihlédla i ke knize Jana Gebharta a Jana Kuklíka *Dramatické a všední dny protektorátu*, Praha 1996. Bohužel se ani v dílčích podkapitolách zcela nevyvarovala jisté myšlenkové, resp. obsahové nedotaženosti. Na druhé straně je sympatické, že se do textu snažila zařadit i některé dobové anekdoty (např. s. 41), které ovšem zase mohou působit jako nevýznamné až podružné či dokonce mohou vyznít i jako tzv. „rušivé elementy“ ve výkladu hlavního textu.

Problematickou také může vyznít i třetí kapitola Charakteristika Heřmaně a okolí (s. 43-45), která je pojata jako pouhý historický výčet a to bez propracované hlubší souvislosti s autorkou vybraným mikroregionem.

Jako nejcennější přínos celé práce je tedy kapitola čtvrtá Všední den v Heřmani a okolí na základě opisů kronik (s. 46-164). Zde je zachycen autorčin vlastní opis velice podnětných pramenů ze zajímavých kronik, uložených ve SOkA České Budějovice: 1) *Pamětní kniha*

obce Komařice 1928-1951, sign. B1152; 2) Pamětní kniha obce Nová Ves u Českých Budějovic, sign. B1552; 3) Pamětní kniha Sboru dobrovolných hasičů v Heřmani, uložena na OÚ Heřmaň. Bylo proto možno z nich opravdu vytěžit celou plejádu podnětů, informací a námětů, vhodných pro autorčino využití z hlediska dějin každodennosti a běžného života v době Protektorátu. Kapitola pátá Komentáře ke kronikám (s. 164-183) je ovšem autorčíným, byť osobitým, opakováním samotných kronik, bez podnětných aspirací na zcela samostatný a svébytný analytický výklad.

V předložené bakalářské práci studentky Terezy Horké se nevyskytují žádné četné pravopisné chyby. Ovšem autorka neuhlídala při závěrečném tisku bezchybné tiskové zpracování, což je velká škoda pro formální stránku práce, zejména když se předtím věnovalo velice mnoho času redakční práci, v čemž jako vedoucí vidím i svůj limit selhání! Ovšem podle dispozic platných na Historickém ústavu FF JU je proto možno, vzhledem k volbě tématu, jeho odborné závažnosti, spočívající zejména ve volbě pramenného materiálu a jeho zpřístupnění možným dalším zájemcům, hodnotit jako ještě splnění účelu celé bakalářské práce.

Právě z výše uvedeného důvodu tedy předloženou práci ještě doporučuji k obhajobě a hodnotím ji ještě stupněm **d o b ř e**.

PhDr. et PaedDr. Jiří Dvořák, Ph. D.

České Budějovice 10. června 2010